

KRŠČANSKO ŽIVLJENJE JE ODNOS: PREGLED IN ODLOČITEV

Katerim odnosom se bom v prihajajočem letu še posebej posvetil?

Papež vabi, naj naši odnosi temeljijo na brezpogojni Božji ljubezni. Tako bomo lahko težave današnjega časa sprejemali kot izzive za rast v ljubezni in ne kot ovire. Bog je dejaven med nami v naših odnosih. Vera je osebno zaupanje Bogu Očetu. Skozi Njegovo brezpogojno ljubezen (dokazano v Kristusu) se učim gledati na življenje sebe in vseh okrog sebe. Božja ljubezen do nas ni odvisna od nas, našega počutja, naprežanja, dokazovanja, dobre ali slabe volje. Odvisna je od Njegove zvestobe v Kristusu – večna, presega grob. Če sprejemem Božjo ljubezen se spremenim in s tem tudi vsi moji odnosi. Bog je naša/moja popolna varnost in sprejetost. To počasi preobraža in spreminja moje doživljanje, telesno zdravje in odnose. To mi daje varnost in odprtost za odnose z bližnjimi. Zaradi tega sem lahko njegov sodelavec v odnosih. Odnosi me oživljajo in dajejo srečo v življenju. Služba, delo in imetje so samo sredstva za ljubeče odnose. Ti ostanejo za vedno. Vse kar je zajeto v Božjo brezpogojno Očetovsko ljubezen je večno.

Učlovečenje Božjega Sina – adventni in božični čas - nas od znotraj preoblikuje v odprto osebo (ne sebičnega posameznika), ki postaja Božji sogovornik in sodelavec tako, da goji odnose in nosi njihovo težno v svojem okolju (družine, župnije, službe, občine, domovine). Moje temeljno in osebno razločevanje je razločevanje odpiranja v Odnos in odnose. Temelji na sprejemanju drugega, ki ga med možmi nenehno vadimo.

Ne borimo se proti nikomur, ampak se v sebi borimo, da bi v moči Božjega pogleda nase (kot na sv. Petra po zatajitvi) sodelovali z Bogom v naših najbolj tesnih in vsakodnevnih odnosih. Družina je lahko odpiranje veselju, spreminjanju in preobrazbi, ki jo doživljamo v odnosu. Bog nas v družini oblikuje po podobi Ljubezni, po sebi = veselje – spoznavamo same sebe in lepoto odnosa. Otrok prinese izražanje stiske – izraža nemoč in tako spreminja nas odrasle ...

Najpomembnejše v družini!!!

Kako integriramo boleče izkušnje, nemoč, stisko. Rastemo preko težav, na katere se lahko odzovemo na dva načina:

- 1) težavo sprejemem kot izziv iz Božje očetovske roke. V njem najdem trdnost, zaupanje, sočutje, povezanost in ljubljenost do bližnjih. Odločim se za odnose in stik, premagam in izjokam bolečino. V obnovljenih odnosih dobim veselje do življenja. Skozi preizkušnje smo še bolj povezani in trdni.
- 2) se zaprem v strah zase, samoobrambo, izogibanje bolečini, ki jo mečem na sozakonca in na otroke, se vrtim okrog sebe, hočem zavarovati samozadostnost. Kuham jezo, žalovanje, protest, zamero, nezaupanje, samoobrambo, napadanje in obtoževanje najbližjih. Beg, ogroženost in napadanje drugega nas izolira v samoto in nas oropa odnosov (lastna ječa v glavi, zaprti za zidovi strahu, gneva – oddaljuje od mene, Boga in bližnjih).

V odnosu lahko integriramo izkušnje in postajamo živi, veseli, bratje in sestre.

V varnem odnosu izročimo svoje izkušnje, smo razumljeni in sprejeti.

Vloga čustev

Negativna čustva nas pripravijo na boj, beg, zamrznitev ali izklop. Hitro aktivirajo energijo. Naval traja 90 sekund potem se umirijo, če jih ne podpihujemo in aktivno ne ohranjamo. So redka in zelo močna in si jih zato bolj zapomnimo. Poskrbijo za preživetje in varnost. Ustavijo razmišljanje ... Povzročajo strah pred soočanjem z njimi – močnimi čustvi.

Moč usmiljenja

Ljubezen ne obsodi mene v napakah, ampak mi napake pomaga nositi in spoznati = usmiljenje. Usmiljenje me skozi zavedanje lastnih napak in odpuščanja, ki sem ga bil deležen, odpre v naklonjenost do drugih tudi takrat, ko povzročajo krivice.

Zato Kristus pravi: Oče, odpusti jim, saj ne vedo kaj delajo!!

- najmočnejši izraz zaupanja in prednosti,
- zaveda se ranjenosti in zaslepljenosti mučiteljev
- globoko zaupa očetu, zato ne sovraži, ne prezira, ne maščuje, ne besni.

Od njega, ki je eden izmed nas, se učimo kako biti očetje, sinovi, bratje, tovariši - moški. V krizi lahko rečem: Jezus, hvala ker lahko računam na tvojo moč. V sebi in med nami. Možje nismo sami, ampak bijemo notranji duhovni boj za odnos skupaj!!

Nismo proti nikomer, ampak skupaj za več življenja vseh!!

VPRAŠANJA ZA OSEBNI PREMISLEK IN POGOVOR V SKUPINI

V tem mesecu nas vabim, da skozi Božji usmiljeni pogled na nas, pregledamo svoje odnose z najbližjimi.

1. V katerem najbližjem odnosu (žena, otroci, snahe, tašče, tasti) me Bog vabi, da poglobim odnos in kako?
2. Za katere odnose se bom letos še posebej trudil?
3. Kaj bom storil za uboge in potrebne pomoči? Kje so v moji bližini?
4. Katere »poslovne« odnose moram opustiti?
5. Po katerih odnosih me Bog vabi v sodelovanje z njegovo ljubeznijo?

O tem se bomo pogovorili v pogovornih skupinah.